

[Poul Nielson]

I sin besvarelse af det samme spørgsmål den 10. januar og den 8. februar 1983 anfører energiministeren begge gange, at en afgørelse snart kan forventes truffet. Ikke desto mindre ser det ud til, at energiministerens fastlæggelse af kravene til disse vurderingsprogrammer bliver ved med at trække ud.

Dette er dybt beklageligt, såvel ud fra en dansk industriel og beskæftigelsesmæssig synsvinkel som ud fra det lys, nye, fremtidige bevillingshavere ser dansk undergrundsforvaltning i. Sagen er i al sin enkelhed den, at de selskaber, der kommer til at stå som ansøgere i forbindelse med den forestående 1. udbudsrunde, naturligvis har samme interesse som den danske stat i, at de nuværende bevillingshavere holdes fast på 1981-aftalens forpligtelse til inden for 2-års frister at færdiggøre vurderingen af de fund, der er gjort – fremfor at bevillingshaverne får lov til at anvende kapaciteten til at gøre nye fund i de områder, der ellers skal leveres tilbage til staten i 1984 og 1986.

Bevillingshaverne har naturligvis mulighed for at efterforske, så meget de ønsker overalt, inden arealerne skal leveres tilbage. Men det må ikke ske på bekostning af gennemførelsen af de vurderingsprogrammer, der skal skabe klarhed over, hvorvidt de fund, der allerede er gjort, kan danne grundlag for produktion.

En fortsat udskydelse og en eftergivende holdning i disse sager er derfor ikke i samfundets interesse.

Besvarelse (14/3 83):

Energiministeren (Enggaard):

Jeg har netop meddelt bevillingshaverne, at vurderingsprogrammerne for strukturerne Anne, Igor, Midt-Rosa og Bo kan godkendes på en række nærmere angivne vilkår.

De godkendte vurderingsprogrammer indebærer, at der på strukturerne Anne, Igor og Midt-Rosa inden for en frist på 2 år skal udføres nye evalueringsarbejder i form af borer og seismiske undersøgelser med henblik på en vurdering af, hvorvidt forekomsterne er kommercielt udnyttelige. Vurderingsarbejdet på Bo-strukturen indebærer en række studier af geologisk, teknisk og økonomisk karakter.

Til det af spørgeren anførte om energiministeriets holdning i disse sager skal jeg erin-

dre om mine besvarelser af de tidligere stillede spørgsmål, hvor jeg påpegede, at disse første vurderingsprogrammer har nødvendiggjort en grundig og detaljeret behandling i såvel energistyrelsen som energiministeriet. Der er herved etableret et arbejdsgrundlag, der med såvel faglig som tidsmæssig fordel kan anvendes i årene fremover.

Spm. nr. S 742

Til *socialministeren* (4/3 83) af:

Inge Fischer Møller (S):

»Finder ministeren det rimeligt, at sikringsstyrelsen i et afslag på en ansøgning om ydelser efter lov om arbejdsskadeforsikring ikke mener sig forpligtet til at påvise, hvad en konstateret demens skyldes, hvis sikringsstyrelsen ikke mener, det skyldes forholdet på arbejdspladsen?«

Begrundelse

Sagen er bragt frem i fagbladet Ingeniøren den 25. februar 1983. Heraf fremgår det, at den pågældende ingeniør i lighed med andre er kommet i en ubehagelig økonomisk og social situation på grund af den lange ventetid, der går, medens en ankesag færdigbehandles. Tvivlen er heller ikke, som foreskrevet i lov om arbejdsskadeforsikring, kommet den skadelidte til gode i det konkrete tilfælde, hvor en blyudsat ingeniør er konstateret dement.

Besvarelse (11/3 83):

Socialministeren (Palle Simonsen):

Spørgsmålet vedrører en konkret sag, som er omtalt i fagbladet Ingeniøren den 25. februar 1983.

På grundlag af de i sagen indhentede oplysninger har sikringsstyrelsen skønnet, at den udsættelse for bly, som den pågældende har været udsat for i sit arbejde i perioden fra juni 1979 til januar 1980, kun kan give akutte forgiftninger, hvorimod det ikke skønnes, at den pågældende kan have pådraget sig varigt mén i form af demens i dette tidsrum. De foreliggende blytal taler imod en kronisk blyforgiftning.

Sikringsstyrelsen har på denne baggrund i medfør af arbejdsskadeforsikringslovens § 10, stk. 2, afvist sagen som ikke henhørende